

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.559/2015/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Gerő Tamás (ügyvéd címe) gyvéd által képviselt dr. felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Tóth és Tóth Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Tóth Tamás Zsolt ügyvéd, ügyvédi iroda címe) által képviselt alperes neve (Cg.05-10-..., alperes címe) alperes ellen 24 581 964 Ft és járulékai megfizetése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2015. május 19. napján kelt 21.G.40.088/2014/49. számú ítélete ellen az alperes 50. sorszámú fellebbezése alapján indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül, tanácsülésen - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékhatalóság külön felhívására - 1 966 600 (egymillió-kilencszázhatvanhatezer-hatszáz) Ft állam által előlegezett fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek 370 000 (háromszáz-hetvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy az ítélet rendelkező részében lévő számírási hibát („12.310.00.-(Tizenkettőmillió-háromszáztízezer) forint”) javítsa ki.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

A felperes kérelmére kibocsátott fizetési meghagyással szemben az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a Miskolci Járásbíróság a 15.P.20.493/2013/4. szám alatt kibocsátott bírósági meghagyását az alperes igazolási kérelme folytán hatályon kívül helyezte. A 2013. szeptember 19. napján tartott tárgyaláson kihirdetett 15.P.21.317/2013/9. számú végzésével a hatásköre hiányát állapította meg, és a peres iratokat átteni rendelte a Miskolci Törvényszékhez. A Miskolci Törvényszék a 21.G.40.190/2013/2. számú végzésével szintén hatásköre hiányát állapította meg, és az iratokat az eljáró bíróság kijelölése érdekében az Ítéltáblához felterjesztette. Az Ítéltábla a Gkk.III.30.241/2014/2. számú határozatával az eljárás lefolytatására a Miskolci Törvényszéket jelölte ki.

Az elsőfokú bíróság - a bizonyítási eljárás lefolytatását követően meghozott - fellebbezett ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 24 581 964 Ft tőkét, a tőkéből 12 310 000 Ft után 2012. szeptember 16., 5 000 000 Ft után 2012. május 16., további 5 000 000 Ft után 2012. július 20., 2 271 964 Ft után 2012. január hó 11. napjától a kifizetés napjáig számított, 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett félét megelőző félév utolsó napján érvényes, 2013. július 1. napjától a késedelemmel érintett félét megelőző félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 2 412 450 Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság - a felek előadása, K.M., dr. tanú 1, K-H. M., S.G., tanú 2 tanúk vallomása és a Miskolci Járásbíróság P.21.387/2013. számú iratai, valamint a csatolt okiratok alapján - az alábbi tényállást állapította meg:

A jelen perben nem álló G. Kft. tagjai a 2012 májusát megelőző időszakban a felperes és alperes, valamint a perben nem álló S.G., K.M., O.P.J., valamint Sz. S. voltak.

A felperes a G. Kft-nek 2006. március 21. napján kelt szerződés alapján 20 000 000 Ft tőkeösszegű tagi kölcsönt nyújtott. A jelen perbeli alperes, a perben nem álló G. Kft., valamint a G. Kft. tagjai és a felperes között 2007. július 23-án megállapodás jött létre, amelyben (a felperes értelmezése szerint) az alperes a felperes által 2006-ban nyújtott tagi kölcsön visszafizetését a gazdasági társaságtól átvállalta.

Mivel az alperes a tagi kölcsön visszafizetését peren kívül nem teljesítette, a felperes a jelen perbeli alperessel és a G. Kft-vel szemben tagi kölcsön visszafizetése érdekében pert indított. A Győri Ítéletábrla a 2011. június 23. napján kelt Gf.IV.20.381/2010/8.számú ítéletével a felperesnek az E. Zrt-vel szemben előterjesztett keresetét elutasította. Az abban a perben II. r. alperesként perben álló G. Kft-t azonban arra kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 20 000 000 Ft tőkét, ennek 2006. március 22-től szeptember 22-ig havi 2%-os, majd 2006. szeptember 22. napjától a kifizetés napjáig számított 4%-os kamatat. A felperest arra kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg az E. Zrt.-nek 1 900 000 Ft első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IX.30.297/2011. számú határozata a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperes a jogerős ítélet alapján a G. Kft-vel szemben végrehajtási eljárást kezdeményezett, az eljárás - a Zala Megyei Bíróság által kibocsátott 2000.Vh.../2011. számú végrehajtási lap alapján - B.M. önálló bírósági végrehajtó előtt 0273.V.../2011. számon volt folyamatban.

A G. Kft-nek ebben az időszakban már napi működési gondjai voltak, a pénzügyi csőd szélén állt, a társaság törvényes működése sem volt biztosítva. Ilyen körülmények között nyilvánvalónak tűnt, hogy a felperes végrehajtás iránti kérelme nem vezethet eredményre. A felperes a G. Kft. működésével összefüggésben számos törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett.

Mivel a kialakult helyzet alapján egyértelmű volt, hogy a felperes által kezdeményezett végrehajtás a G. Kft. létét veszélyezteti, a felperes követelésének kiegyenlítésével összefüggésben közte és az alperes között tárgyalások indultak, amelyet az alperes

részéről az akkori vezérigazgató tanú 2, valamint az akkoriban ügyvédi megbízás alapján eljáró dr. tanú 1 folytattak. Ezen tárgyalási folyamat során az érintettek egyrészt személyesen többször is találkoztak, másrészt e-mail váltások eredményeként is egyeztettek. A megegyezés megszövegezésében a felperes képviselőjében eljáró dr. G.T. ügyvéd, valamint az alperesi gazdasági társaság vezérigazgatója és ügyvédje is tevékenyen részt vettek.

A felek által e-mailben is egyeztetett megszövegezésű írásbeli megállapodást 2011. december 7. napján írták alá. Ebben az időpontban két szerződés jött létre.

A felperes és a G. Kft. közötti kétoldalú, és a felperes, az alperes és a G. Kft. közötti háromoldalú szerződés, melyet a G. Kft. részéről az akkori ügyvezető, K-H.M. írt alá.

A felperes és a G.Kft. akkori ügyvezetője K-H.M.-nak a 2011. december 8-án teljes bizonyító erejű magánokirati formában tett nyilatkozata szerint az aláíró felek közötti egyezség valamennyi kölcsönös igényükre vonatkozóan 2011. december 7-én két megállapodásban került rögzítésre és aláírásra.

A kétoldalú megállapodásban a felperes, valamint a G. Kft. ismertette, hogy a felperesnek a Győri Ítéltábla jogerős ítélete alapján igénye keletkezett a gazdasági társasággal szemben; a felperes kérelmére a Zala Megyei Bíróság által kibocsátott 2000.Vh.../2011. számú végrehajtható okirat alapján az önálló bírósági végrehajtó előtt 0273.V.../2011. szám alatt végrehajtási eljárás van folyamatban, melyet a felperes kérelmére 2011. október 24. napján felfüggesztettek.

Ezen szerződés I. pontjában a G. Kft. mint adós, 4 000 000 Ft erejéig fizetési kötelezettséget vállalt a felperes, mint jogosult felé. A felek rögzítették, hogy a 4 000 000 Ft összegű átalány-kártérítésnek nevezett összeg magában foglalja adósnak a jogosult felé a Győri Ítéltábla Gf.IV.20.381/2010/8. szám alatti ítéletbeli követelését, a fentiekben említett végrehajtási eljárás költségét, ügyvédi munkadíjat és kamatokat azzal, hogy az adós bankszámlájáról inkasszóval végrehajtott összeget a végrehajtás költségébe beszámítják. Rögzítették, hogy a 4 000 000 Ft-os összeget az adós számviteli és gazdasági helyzete indokolja, ugyanis az adós saját tőkéje a megelőző két évben negatív volt, üzemi tevékenységének eredménye veszteséges, ebből adódóan több, harmadik személy részéről fennálló követelés érvényesítésére számítanak.

A II. pontban a felperes, mint jogosult vállalta azt, hogy a fentiekben meghatározott végrehajtási eljárást a lehető legrövidebb időn belül, a szerződés aláírását követően postára tett írásbeli kérelemben kéri megszüntetni. Ehhez képest a I. pontban az adós azt vállalta, hogy a végrehajtási eljárás megszűnésétől számított nyolc napon belül a 4 000 000 Ft-os összeget a felperesnek átutalja.

A szerződés III. pontjában a felek felmentvényt adtak az adós volt és jelenlegi vezető tisztségviselői számára.

A IV. pont szerint kinyilatkoztatták, hogy egymással szemben a szerződés aláírását követően semmiféle polgári, büntető, vagy közigazgatási jogi igényt nem érvényesítenek.

A V. pontban pedig azt is kijelentették, amennyiben az adott szerződés szerinti összeg a felperes számára kifizetést nyer, egymással szemben fizetési igényük sem az adós gazdasági társasághoz tartozó jogviszonyra tekintettel, sem pedig egyéb jogcímen nem lesz.

A végrehajtási eljárás megszüntetésére sor került, a G. Kft. 2012. január 4. napján a 4 000 000 Ft-ot a felperesnek megfizette.

A 2011. december 7. napján aláírt másik szerződés a felperes, mint jogosult, az alperes, mint kötelezett, és a G. Kft., mint adós között jött létre. A szerződést az adós gazdasági társaság ügyvezetője K-H.M., a kötelezett gazdasági társaság vezérigazgatója tanú 2, valamint a felperes írták alá.

A háromoldalú szerződés rögzítette, hogy a jogosultnak, azaz a felperesnek az adós gazdasági társasággal szemben a Győri Ítéltábla ítélete alapján követelése keletkezett, amely alapján a jogosult felperes az adós gazdasági társasággal szemben a 0273.V.../2011. önálló bírósági végrehajtási számon kezdeményezett, és a 2011. október 24. napján kelt kérelem alapján felfüggesztett végrehajtási eljárásban érvényesít.

A jogerős ítélet felülvizsgálata a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság előtt Pfv.IX.30.297/2011. szám alatt van folyamatban.

Az adós gazdasági társasággal szemben több törvényességi felügyeleti eljárás van folyamatban, így a jogosult által kezdeményezett, a Zala Megyei Bíróság, mint Cégbíróság előtti Cgt.20.11.000243 szám alatti, valamint a Pécsi Ítéltábla Cgtf.V.30.319/2011. szám alatti eljárása.

A felek célja az adott megállapodással egyrészt a felperest megillető követelés - végrehajtási eljárás mellőzésével történő - végleges rendezése, a végrehajtási eljárás jogerős bírósági megszüntetése, az adós és kötelezett gazdasági társaságnak a jogosult felé fennálló követelésének rendezése, a jogosult által az adós gazdasági társasággal szemben kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárás legrövidebb időn belüli megszüntetése.

Nyilatkozott arról a G. Kft. adós, valamint a felperes, mint jogosult, hogy a fentiekben említett felülvizsgálati eljárást mihamarabb közös kérelemmel kéri megszüntetni. Célként rögzítették továbbá a felperesi jogosult és egyéb kistulajdonosok G. Kft. adós társaságban meglévő üzletrészeinek értékesítését.

A szerződés I. pontjában a G. Kft. adós a felperesi jogosult részére átalány-kártérítés címén 34 620 000 Ft megfizetését vállalta. Ezen fizetési kötelezettségét a szerződés I. pontjában, valamint II. pontjában rögzítettek szerint a kötelezett alperes átvállalta, úgy hogy a megállapodás aláírásától számított nyolc banki napon belül első részletként 10 000 000 Ft-ot utal át, majd a fennmaradó 24 620 000 Ft-ot 12 egyenlő részletben, a következő 12 hónapban, a hónap 15. napjáig esedékesen, azzal, hogy jogosult részére bankgaranciát nyújt. A felek kijelentették, hogy a fenti átalány-kártérítés tartalmazza a G. Kft. adósnak a felperesi jogosult felé fizetendő a Győri Ítéltábla jogerős döntéséből és annak alapján kezdeményezett végrehajtási eljárásból származó költségét és ügyvédi munkadíját kamatokkal.

Ezen tartozásátvállaláshoz a szerződés II. pontja szerint a jogosult az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 332. § (2) bekezdése alapján feltétlen és visszavonhatatlan hozzájárulását adta, vállalva, hogy a szerződés aláírását követően követelésének megfizetését kizárólag az E. Zrt. alperesi kötelezettől kívánja, és a teljesítést elfogadja, vállalva, hogy az adós gazdasági társasággal szemben kezdeményezett végrehajtási eljárást a körülmények által lehetővé tett legrövidebb időn belül megszünteti, illetőleg vállalja az adós gazdasági társasággal szemben kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárás megszüntetését ugyancsak a lehető legrövidebb időn belül.

A szerződés I. pontjában a perbeli felek további 10 000 000 Ft-ra vonatkozó megállapodást kötöttek az alábbiak szerint:

A szerződés szerint alperesi kötelezett azt vállalta, hogy a felperesi jogosult részére további 5 000 000 Ft összeget egy összegben fizet meg abban az esetben, ha a G. Kft. adós soron következő taggyűléseinek valamelyikén olyan érvényes tőkeemelési elrendelő taggyűlési határozat születik, amelyet az illetékes cégbíróság jogerősen bejegyez. Az összeg fizetési határideje a jogerős bejegyzés kézhezvételétől számított nyolc banki nap. Ezzel összefüggésben a jogosult köteles az összehívandó taggyűléseken a tőkeemelésre vonatkozó sikeres jogerős határozat meghozatalát minden rendelkezésre álló eszközzel elősegíteni.

Az alperesi kötelezett további 5 000 000 Ft megfizetését vállalta a felperesi jogosult felé abban az esetben, ha a G. Kft. adós kisebbségi tulajdonosaitól az E. Zrt. alperesi kötelezett sikeresen megvásárolja az üzletrészeket, és a tulajdonszerzéseket az illetékes cégbíróság jogerősen bejegyzi. Ezen összeg fizetési határideje a jogerős bejegyzés kézhezvételétől számított nyolc banki nap. A felperesi jogosult köteles a kisebbségi üzletrészek E. Zrt. kötelezeti alperesi társaság általi kivásárlását a rendelkezésére álló eszközökkel elősegíteni. Ezen további 10 000 000 Ft megfizetésére az alperes 2012. december 7. napjáig vállalt bankgaranciát nyújtani a felperesi jogosult számára.

A IV. pont szerint a felek a szerződés aláírásával egyidejűleg azt nyilatkoztatták ki, hogy a jövőben egymással szemben semmiféle polgári, büntető vagy közigazgatási jogi igényt nem érvényesítenek, illetve a szerződésben már megnevezett végrehajtási eljáráson, törvényességi felügyeleti eljárásokon és felülvizsgálati eljáráson felül polgári, büntető vagy közigazgatási igényük nem áll fenn egymással szemben.

A VI. pontban a felek kijelentették, hogy a korábban közöttük létrejött összes ügyletből eredő jogosulti követelés kiegyenlítést nyert, a megállapodás I. pontja szerint így egymással szemben további fizetési igényük sem az adós gazdasági társasághoz tartozó jogviszonyra tekintettel, sem egyéb jogcímen nem áll fenn.

A szerződést dr. G.T. ügyvéd ellenjegyezte.

Az alperes a fenti háromoldalú megállapodásnak megfelelően az átvállalt összegből a 10 000 000 Ft-os első részletet követően 2012. január hónaptól 2012. június 14. napjáig hat hónapon át a felperesnek összesen 12 309 996 Ft-ot fizetett meg. Ezt meghaladóan azonban nem teljesített, bár a szerződésbe foglalt, az adós kft. tőkeemelésére, valamint az alperesen kívüli kis tulajdonosainak üzletrészei megvásárlására vonatkozó feltétel teljesült, a felperes közreműködése megvalósult az alábbiak szerint:

A G. Kft. által 2012. január 16-án 8 órára és 2012. február 21-én 9 órára összehívott taggyűlésén jelen volt a S.G. képviseletében eljáró felperes által meghatalmazott jogi képviselőjeként dr. G.T. A 2012. február 27-én 8 órára összehívott taggyűlésen került sor arra, hogy az .../2012. (II.27.) számú taggyűlési határozattal a G. Kft. a tőkeemelésről határozott, ezen a taggyűlésen jelen volt S.G. képviseletében a felperes által meghatalmazott dr. B.I. A változást a cégbíróság 2012.július 11. napján jegyezte be.

A szerződés szerinti kötelezett alperesi gazdasági társaság sikeresen megvásárolta a G. Kft. adós gazdasági társaságban meglévő további üzletrészeket, melyet igazol a cégbíróság 2012. május 7-i határozata, melynek közzétételére 2012. május 24. napján került sor.

A felperes a saját és fia üzletrészenek értékesítésén túl részt vett S.G. és O.P. üzletrésze átruházási szerződésének megkötését megelőző tárgyaláson túl a szerződéskötésben és a vételár átvételében is. S.G. a felperest bízta meg az adásvétel bonyolításával, amit a felperes felhatalmazása alapján dr. G.T. végzett. Az O.P. üzletrésze átruházási szerződését, melyet 2012. február 17. napján írtak alá, szintén dr. G.T. szerkesztette.

Az alperes - a felperes tudtán kívül - 2011. október 14-én a Győri Ítéltábla jogerős ítéletében az alperes javára megítélt 1 900 000 Ft összegű perköltség megfizetése iránt a felperessel szemben végrehajtási eljárást kezdeményezett. A felperes a végrehajtási eljárásról a számláját vezető OTP Bank 2012. január 10. napján kelt hatósági átutalási megbízás benyújtásáról és kiegyenlítéséről szóló értesítésből szerzett tudomást. Az alperesi végrehajtási eljárás - a Zala Megyei Bíróság által Vh.../2011. szám alatt kiállított végrehajtható okirat alapján - a F. és Társa Végrehajtói Irodánál 0004.V.../2011. szám alatt volt folyamatban. A végrehajtó által 2012.január 11. napján kiállított díjjegyzékből megállapítható, hogy a felperes bankszámlájára vezetett letiltás folytán 2 271 964 Ft befolyt.

Miután a felperes ezen végrehajtásról a banki értesítésből tudomást szerzett, az alperes javára levont összegnek a felperes bankszámlájára való átutalására vonatkozó kérelmet terjesztett elő. A végrehajtó azonban a végrehajtást kérő 2012. január 18-án keltezett levele alapján arról tájékoztatta a felperes jogi képviselőjét, hogy a kérelem szerinti átutalásra azért nincs mód, mert a végrehajtási eljárás a követelés behajtásával és a díjjegyzék kiállításával egyidejűleg lezárult.

A felperes a módosított kereseti kérelmében az alperest 12 310 000 Ft tőkének, valamint ezen összeg után 2012. szeptember 16., 5 000 000 Ft tőkének, valamint annak 2012. július 20., további 5 000 000 Ft tőkének, valamint azután 2012. május hó 16. napjától számított késedelmi kamatát szerződés teljesítése jogcímén, míg 2 271 964 Ft tőkének, valamint a tőke után 2012. január 11. napjától számított késedelmi kamatnak a megfizetésére, szerződésszegéssel okozott kár jogcímén kérte kötelezni. A perköltségeiben is kérte marasztalni az alperest.

A felperes a kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy az alperes a 2011. december 7. napján aláírt háromoldalú szerződés ellenére 12 310 000 Ft-ot, valamint a G. Kft. tőkeemelésének megvalósulására, továbbá a G. Kft. alperesen kívüli tagjaitól való üzletrész megvásárlására vonatkozó feltétel teljesítése ellenére a további 2 x 5 000 000 Ft-ot nem fizette meg. Az alperes a szerződésben vállalt kötelezettsége ellenére a felperessel szemben a Győri Ítéltábla által az alperesnek megítélt perköltség végrehajtása érdekében végrehajtási eljárást kezdeményezett, ezzel a szerződést megszegte, ezért a végrehajtó által levont összesen 2 271 964 Ft megfizetését szerződésszegéssel okozott kár jogcímén kérte.

Hivatkozott arra, hogy a feltételhez kötött összeg azért illeti meg, mert mind a tőkeemelés, mind az üzletrész vásárlása a szerződésben vállaltak szerint megvalósult, és ő maga teljesítette a szerződésben vállalt azon kötelezettségét, hogy a tőkeemelésre vonatkozó

sikeres jogerős határozat meghozatalát, illetőleg a kisebbségi üzletrészek E. Zrt. alperes általi kivásárlását „a rendelkezésre álló eszközökkel elősegíti.” Előadta azt, hogy nem arra vállalt kötelezettséget, hogy valamennyi kistulajdonos az alperessel az ő közreműködése révén köt szerződést, bár Sz.S. taggal az alperes részéről eljáró tanú 2 és dr. tanú 1 tárgyaltak, ez az alperes szerződés szerinti fizetési kötelezettségét nem érinti.

A felperes állította, hogy a 78 000 000 Ft körüli teljes követelését ténylegesen az E. Zrt. képviselőivel folytatott tárgyalás során 50 000 000 Ft-tal kielégítettnek tekintette. Ebből 4 000 000 Ft-ot kapott meg a G. Kft. adóstól, további 34 620 000 + 10 000 000 Ft az E. Zrt. alperestől a perben hivatkozott háromoldalú szerződés alapján illeti meg, illetőleg a saját és fia üzletrészeként vételáraként. A háromoldalú szerződés I. pontja kiterjedt a Győri Ítéltábla által az alperesnek a felperessel szemben megítélt 1 900 000 Ft perköltség iránti igényére is, hisz a felek célja teljes körű megállapodás volt.

Az alperes szerződést szegett akkor, amikor a felperest az általa már 2011 októberében kezdeményezett végrehajtási eljárásról nem tájékoztatta, és vállalásával ellentétben a végrehajtó által levont összeget a felperesnek nem fizette vissza.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a felperesnek az alperessel szemben a 2011. december 7. napján aláírt kétoldalú, illetve háromoldalú szerződésben jogcímként megjelölt kártérítés iránti igénye nem lehetett.

A felperest a háromoldalú szerződésben írt 34 620 000 Ft is akkor illette volna meg, ha az üzletrészek vásárlásával, illetve törzstőke emeléssel összefüggő szolgáltatást nyújt, amit a felperes nem teljesített szerződésszerűen.

Hivatkozott arra, hogy a felperes, valamint a G. adós kft. között létrejött kétoldalú megállapodás teljesülése, azaz a G. Kft. által vállalt 4 000 000 Ft megfizetése esetén a felperest a háromoldalú szerződés szerinti összeg nem illeti meg. A felperes is tisztában volt a G. Kft. nehéz pénzügyi helyzetével, tudta, hogy a jogerős ítéletben foglalt összeget nem remélheti az ítélet szerinti adóstól, és a felperes erre figyelemmel fogadta el minden igényének kielégítéseképpen a G. Kft. által egyébként nem vitásan 2012. januárban megfizetett 4 000 000 Ft-ot. Ebből következően nem hatályosult a felek háromoldalú szerződése szerint átvállalt 34 620 000 Ft alapján az alperesre háruló fizetési kötelezettség. Alperes nem vitatta, hogy 2012. június 14. napjáig a szerződés szerint teljesített. Vitatta, hogy a felperes a szerződésben rögzített feltételeknek eleget tett, hivatkozott arra, hogy a felperes sem a tőkeemelés, sem pedig a kistulajdonosok kivásárlása elősegítésében nem teljesítette vállalását, ebből következően az összesen 10 000 000 Ft a felperest emiatt sem illeti meg.

Nem vitatta, hogy mind a kétoldalú, mind a háromoldalú szerződést megelőző tárgyalások során ténylegesen az E. akkori vezérigazgatója, tanú 2, valamint dr. tanú 1 ügyvéd vettek részt.

Hivatkozott továbbá arra is, hogy a felperesnek az alperes által kezdeményezett és a felperes által kifogásolt végrehajtási eljárásról az aláíráskor tudnia kellett, mivel abban azt nem jelölték meg, arra a háromoldalú megállapodás nem terjedt ki, ebből következően a végrehajtásban levont összeg nem jár vissza. Alperes is kérte a felperest költségeiben marasztalni.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta.

A határozat jogi indokolása szerint a jelen ügyben alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 277. § (1) és 207. § (1) bekezdésének alkalmazásával úgy foglalt állást, hogy a háromoldalú szerződés megkötésének indoka egyértelműen a felperest - a Győri Ítéltábla jogerős ítélete szerint - a G. Kft.-vel szemben megillető követelés végrehajtási eljáráson kívüli rendezése volt.

A felek között nem volt vitás, hogy a szerződések, így a felperes és a G. Kft. között létrejött szerződés megkötésével összefüggő tárgyalásokat is kizárólag az alperes akkori vezérigazgatója, illetve ügyvédje folytatta a felperessel. A G. Kft. akkori ügyvezetője K-H.M. a tárgyalási folyamatba csak kis részben kapcsolódott be, szerepe a szerződések cégszerű aláírásában testesült meg.

A felperes a teljes bizonyító erejű okiratba foglalt szerződés szövegére alapította perbeli igényét, hivatkozva arra, hogy az alperes a szerződés I. pontja szerinti 34 620 000 Ft megfizetését a G. Kft.-től átvállalta.

A 2011. december 7. napján aláírt kétoldalú és háromoldalú szerződés okiratba foglalt szövege, valamint a felperes és a G. Kft. 2011. december 8. napján tett nyilatkozata együttesen értelmezve kifejezetten a felperes kereseti kérelem szerinti tényelődását tartalmazza. Eszerint a jogerős ítélet szerinti követelését a két szerződésbe foglalt 4 000 000 Ft + 34 620 000 Ft + a feltételek teljesülése esetén további 10 000 000 Ft teljesítésével tekintette kielégítettnek.

A felperes és a fia az üzletrészüket külön megállapodás szerint 2011.december 8-án az alperesnek eladták.

Az alperes az ellenkérelmére tekintettel a Pp. 164. § (1) bekezdése és 196. § (1) bekezdés e) pontja alapján bizonyítani kívánta:

- a felek szándéka szerint a felperest az alperesi 34 620 000 Ft csak akkor illette meg, ha a felperes a 2 x 5 000 000 Ft megfizetésére vonatkozó feltételeket teljesíti. A felperes azonban az alperes által „elvárt” hatékonyságtól és eredményességtől elmaradt, a G. Kft. taggyűlésein nem jelent meg, a kistulajdonosok közül pedig Sz.S.-ral az alperes volt kénytelen tárgyalni és szerződni;
- mivel a kétoldalú szerződés alapján a G. Kft. a 4 000 000 Ft-ot megfizette a felperesnek, a háromoldalú szerződés szerinti 34 620 000 Ft-ra vonatkozó tartozásátvállalás már nem hatályosult;
- a szerződéseket a felperes jogi képviselője szövegezte, az alperes kényszerhelyzete folytán írta alá a háromoldalú megállapodást;
- a felek megegyezése nem terjedt ki a Zala Megyei Bíróság által, az alperes perköltségének megfizetésére elrendelt végrehajtásra.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes a szerződés érvénytelenségét célzó viszontkeresetet vagy érvénytelenségre vonatkozó kifogást nem terjesztett elő.

Az alperes védekezésével összefüggésben az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a 2011.december 7-én aláírt szerződések tervezetét a felperes perben is eljáró jogi

képviselője ellenjegyezte, azonban a 43/B/3., 4., 5. és 6. számú e-mail szövegéből megállapíthatóan a felek kölcsönösen egyeztettek, és nem vitásan a felperest a jogerős ítélet alapján tagi kölcsön és perköltség címén megillető összeget egyező megállapodással jelölték átalány-kártérítésként. Mind a kétoldalú, mind pedig a háromoldalú megegyezés preambuluma tartalma is ezzel van összhangban.

A 43/B/4. szám alatt tanú 2 által aláírt e-mail szövege egyértelműen tartalmazza, hogy a felperest jogerős ítélet alapján megillető követeléssel szemben az alperes a felperesnek összesen 40 000 000 Ft-ot ajánlott, amely az „egyes üzletrészek vételára és átalánykár mértéke.”

Az elsőfokú bíróság az alperes indítványára meghallgatott tanú 2 tanúvallomását idézte, azonban azt nem fogadta el, illetve megállapítása szerint tanú 2 elfogult az alperes irányában, ebből következően a (35. és 43. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt) tanúvallomásának tartalmát a tényállás megállapításánál nem vette figyelembe.

A tanú - a vallomásával ellentétben - a szerződés szövegének kialakításában is tevékenyen részt vett, ezt igazolják a felperes által 43. sorszám alatt csatolt e-mailek. A postafiókból megküldött levelek akkor is a vezérigazgatótól származnak, ha azok a részéről cégszerűen aláírva nincsenek, és a levelezést ténylegesen valamely beosztottja bonyolította.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a tanúvallomást elsősorban az gyengíti, hogy a többmilliárdos részvénytársaság akkori vezető tisztségviselője tanúvallomásában nem tudott elfogadható magyarázatot adni arra, ha a felek szándéka az általa elmondottakra irányult, a szerződés szerint megkezdett pénzügyi teljesítés 22 000 000 Ft-ot valamivel meghaladó kifizetését mi indokolta. Az alperes a kifizetést miért pont ezen összeg kifizetését követően, és miért pont abban az időpontban akasztotta meg. Ennek magyarázatára tanú 2 (35. jegyzőkönyv 4. oldalának harmadik bekezdésében, valamint 7. oldalának ötödik bekezdésében tett) tanúvallomása nem alkalmas. Az elsőfokú bíróság a tanúvallomás értékelésénél figyelemmel volt arra a tényre is, hogy a felperes - tanú 2 vallomásával ellentétben - a saját és a fia, valamint S.G. és O.P. üzletrészei értékesítésében közreműködött, illetve a G. Kft. törzstőke emelésével kapcsolatosan tevékenységet fejtett ki.

Dr. tanú 1 a kétoldalú megállapodás és háromoldalú megállapodás összefüggésével kapcsolatban csupán a kétoldalú szerződés tényét nyugtázta, annak a háromoldalú szerződéssel való összefüggésére nem emlékezett.

Az elsőfokú bíróság ugyancsak nem fogadta el K-H.M. tanúvallomását, aki a felperes által csatolt üzletrész adásvételi szerződésekkel, taggyűlési határozatokkal szemben állította, hogy a felperes tevékenyen nem vett részt az alperesi üzletrész vásárlásokkal összefüggésben, és - S.G. perbeli tanúvallomásával ellentétben - állította, hogy S.G. nem a felperes közreműködésével, hanem a saját maga által folytatott tárgyalások eredményeként értékesítette az üzletrészt.

Az elsőfokú bíróság meggyőződése szerint az alperes nem bizonyította, hogy a felperes nem teljesítette a tőkeemeléssel, illetőleg a kistulajdonosok kivásárlásával összefüggő vállalatát.

A perbeli szerződésből az következik, hogy a felperest az 5 000 000 Ft akkor illeti meg, ha a taggyűléseken (tanácsadóként, meghatalmazottként) a tőkeemelésre vonatkozó sikeres jogerős határozat meghozatalát minden rendelkezésre álló eszközzel elősegíti, és a tőkeemelést elrendelő taggyűlési határozat alapján a változást a cégbíróság jogerősen bejegyzí.

A felperes azt is igazolta, hogy ő a rendelkezésre álló eszközökkel a határozat hozatalát elősegítette. Több olyan taggyűlésen - személyesen vagy képviselője útján - részt vett, amelynek napirendi pontja volt a tőkeemelésről való határozathozatal. Ezen körülményt a felperes a Miskolci Járásbíróság előtt előterjesztett 2. számú beadványának 2/F/4., illetve jelen perszám alatt 43/B/8., 9., 10., 11., 12. szám alatt csatolt okiratokkal igazolta. A felperes ezen állítását alátámasztotta S.G. tanúvallomásával is, miszerint a tőkeemeléssel összefüggő taggyűléseken e kistulajdonos képviseletére a felperest hatalmazta fel, és a képviseletet a felperes vagy személyesen, vagy az általa ezen okból meghatalmazott dr. G.T. vagy dr. B.I. látta el.

A megkívánt cégbírósági határozat 2011. július 11. napján megszületett, ebből következően az 5 000 000 Ft a felperest megilleti.

A háromoldalú szerződés szerint az alperes további 5 000 000 Ft-ot egy összegben megfizet a felperesnek abban az esetben, ha a G. Kft., mint társaság kisebbségi tulajdonosaitól az alperes a kisebbségi üzletrészeket sikeresen megvásárolja, és a tulajdonszerzéseket az illetékes cégbíróság jogerősen bejegyzí. Ez a feltétel megvalósult, mivel a cégbíróság 2012. május 7. napján a változást bejegyezte.

Mivel az 5 000 000 Ft kifizetésének szerződés szerinti feltétele a kisorészwényesek kivásárlására vonatkozó jogerős cégbírósági bejegyzés volt, a felperest ez az összeg úgy is megilleti, hogy Sz.S. üzletrésznének értékesítése utóbb az alperes részéről eljáró dr. tanú 1 tárgyalásai alapján közvetlenül az alperes által kötött szerződés alapján történt meg.

Az alperes által sem vitatottan a G.B. Kft-beli üzletrészt a felperes és a gyermeke is elidegenítette még 2011. december 8. napján. Ezt követően S.G., O.P., valamint Sz.S. is szerződést kötött az alperessel. S.G. tanúvallomásában egyértelműen megerősítette, hogy az üzletrésze alperesnek való értékesítésével összefüggő tárgyalásokra, a szerződés megkötésére, a vételár átvételére kifejezetten a felperest bízta meg, akinek képviseletében dr. G.T. ügyvéd részt vett az adásvétellel összefüggő tárgyalásban, az adásvételi szerződést is megszerkesztette, illetve ő volt, aki az alperestől származó vételárat is átvette. Azt, hogy S.G., valamint O.P. adásvételével kapcsolatosan is eljáró a felperes, azt a 32/A/1. sorszám alatt csatolt e-mail is igazolja, amelyben dr. G.T. az üzletrészek ellenértékével kapcsolatos tárgyalást bonyolította. Ezt támasztja alá a felperes által a járásbíróság előtt 4. sorszám alatt, A/3. megjelöléssel csatolt üzletrész-átruházási szerződés is, amely O.P. és az alperes között jött létre. A felperes tehát e tekintetben is igazolta, hogy a „rendelkezésére álló eszközökkel elősegítette a feltétel bekövetkezését."

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az a tény, hogy az alperes a 2011. december 7-én kötött szerződés teljesítését - a G. Kft. 4 000 000 Ft-os kifizetését követően - 10 000 000 Ft átutalásával megkezdte, sőt a 12 havi részletből is a 2012. június 14-ig esedékes részleteket átutalta, kifejezetten a felperes perbeli állítását erősíti. Eszerint a felperest - a szerződés szövegével összhangban - a jogerős ítélet alapján a G. Kft-től megkapott 4 000

000 Ft-on túl a G. Kft-vel szemben további 34 620 000 Ft illetve meg, amely kötelezettséget azonban (a perbeli szerződés I. pontja értelmében) gazdasági szükségszerűség okán az alperes, mint a G. Kft. többségi tulajdonosa átvállalta.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint teljességgel ésszerűtlen és életszerűtlen a tanú 2 tanúvallomásában is közölt azon alperesi álláspont, hogy a tartozásátvállalás kizárólag a G. Kft. 4 000 000 Ft-os kifizetésének elmaradása esetén lépett volna hatályba. Az az állítás is életszerűtlen, hogy az alperesi gazdasági társaság több tízmillió forintot a 2011. december 7. napján vállalt kötelezettség alapján előzetesen kifizetett volna, ha annak a felek szándéka szerinti feltétele a határidőhöz nem kötött, jövőben várható törzstőke emelés és üzletrész kivásárlása lett volna.

Az elsőfokú bíróság ezeket a bizonyítékokat a Pp. 206. §-a szerint mérlegelve azt állapította meg, hogy az alperes köteles a felperesnek az általa elismerten 2012. június 14. napjáig kifizetett 22 309 996 Ft-ot meghaladóan további 24 581 964 Ft-ot, valamint a késedelembe esés napjától számítottan a Ptk. 301. §-ában foglalt mértékű késedelmi kamatot megfizetni.

A végrehajtási eljárásban levont összeg visszafizetése iránti felperesi kereseti kérelem tekintetében az elsőfokú bíróság következtetése szerint a felek egyező előadásából és a 2011. december 7. napján keltezett szerződések I. számú preambulumból egyértelműen az állapítható meg, hogy a szerződések minden, a felperes és az alperes, valamint a felperes és a G. Kft-vel összefüggő jogviszony végleges rendezését célozták. A felperes arra hivatkozott, hogy a háromoldalú szerződés preambulumban a konkrét végrehajtási eljárás feltüntetésére azért nem került sor, mert arról nem tudott. Az alperes arra hivatkozott, hogy azért nem került a preambulumba ezen végrehajtási eljárás, mert arra a felek szerződése nem is terjedt ki.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes a 46. sorszámú előkészítő iratában foglalt azt az állítását, hogy a felperesnek ezen végrehajtási eljárásról mindenképpen tudomást kellett volna szereznie már a szerződéskötés 2011. december 7-i időpontjában, nem bizonyította. Ennek az alperesi állításnak ellentmond azonban az, hogy az alperes részéről eljáró dr. tanú 1 (a felperes e-mailbeli érdeklődésére) 2012. január 18-án a felperessel szemben kezdeményezett végrehajtási eljárásban - hivatkozással a már korábban végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelemmel összefüggésben - azt kérte a végrehajtótól, hogy a felperestől levont teljes összeget utalja vissza a felperesnek (a járásbíró 4/A/4. irata).

Az alperes ezt a kérelmet elküldte, amit igazol a F. és Társai Végrehajtói Iroda tájékoztatása: a 2012. január 18-i levél alapján már semmilyen intézkedést nem foganatosíthatott, mivel 2012. január 11-én a végrehajtás a behajtással lezárult, az arra vonatkozó díjjegyzék is kiállítást nyert.

Mindezekből az elsőfokú bíróság arra a következtetést jutott, amennyiben a megállapodás az alperest a Győri Ítéltábla határozata alapján megillető perköltségre nem vonatkozott volna, abban az esetben nem lett volna indoka a dr. tanú 1 2012. január 18-i levelében említett végrehajtás felfüggesztésével összefüggő kérelemnek, illetve minden alapot nélkülözött volna a 2012. január 18-án keltezett és végrehajtóhoz címzett, átutalással összefüggő kérelem.

Ebből pedig az állapítható meg, hogy az alperes a 2011. december 7-én kötött szerződéssel összefüggő kötelezettségvállalását megszegve, a felperesnek a perköltség címén a felperestől végrehajtási eljárásban levont összeget nem fizette vissza. Ebből következően az alperes ezen összeg szerződésszegéssel okozott kár jogcímén való megfizetésére késedelmi kamattal növelt összegben köteles.

Az elsőfokú bíróság a pernyertes felperesnek az alperes által megtérítendő perköltségét a fizetési meghagyásos eljárásban felmerült 300 000 Ft közjegyzői eljárási díjban, a perré alakulást követően megfizetett 1 175 000 Ft peres eljárási illetékben, valamint az ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) és (2) bekezdése alapján megállapított 937 450 Ft ügyvédi munkadíjban állapította meg.

Az alperes az ítélet elleni fellebbezésében a felperes keresetének az elutasítását, és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg, és megalapozatlan jogkövetkeztetést vont le.

A háromoldalú szerződés a felperesi előadás szerint nem értelmezhető, az a felperesi hivatkozás szerinti tartozásátvállalást nem tartalmazza.

A - felperes által diktált - szerződés ellentmondásos, a felperes a perbeli nyilatkozataiban a tartozásátvállalás tárgyaként nem létező, nem azonosítható követelést jelölt meg.

A felperes és a G. Kft. közötti megállapodás szerinti 4 000 000 „átalány-kártérítés” az adósnak a jogosulttal szemben fennálló teljes tartozása maradéktalan kiegyenlítését jelentette. A G. Kft. a 4 000 000 Ft-ot megfizette, így a Győri Ítéltábla Gf.IV.20.381/2010/8. számú ítéletével megállapított követelés megszűnt.

A Győri Ítéltábla ítélete a G. Kft-t kötelezte a kölcsön megfizetésére a felperes részére, míg az alperessel szembeni keresetet teljes egészében elutasította, illetve az alperesnek keletkezett többmilliós perköltségigénye a felperessel szemben.

A felperes a perbeli követelését a háromoldalú megállapodásra alapítja. Az alperes védekezése szerint a felperes arra vállalt eredménykötelezettséget, hogy közvetlenül részt vesz a G. Kft. belső viszonyainak rendezésében, taggyűléseken vesz részt, gyakorolja szavazati jogát, tevékenyen részt vesz a tőkeemelésben, és közreműködik abban, hogy az alperes a kisebbségi tulajdonosok üzletrészeit megszerezze, azaz a társaság egyedüli tulajdonosává váljon.

A 34 620 000 Ft több, különböző követelést is magában foglalt. A szerződés IV. pontja értelmében a felperes a hivatkozott ítélet 4 000 000 Ft-ot meghaladó részéről lemondott. Ebből az következik, hogy az alperes a Győri Ítéltábla határozatában szereplő marasztalási összeget nem vállalhatta át, hiszen azt a G. Kft. teljesítette, az azt meghaladó részéről a felperes kifejezetten és egyértelműen lemondott.

A szerződéskötés körülményeiből kiemelendő, hogy a felperes tisztában volt azzal, hogy a G. Kft-vel szembeni követelése az általa kezdeményezett végrehajtási eljárásban nem térül meg, ugyanakkor az is egyértelművé vált számára, hogy az alperes ennek a cégnek a vitákkal terhelt tulajdonosi szerkezetét nem kívánta fenntartani.

A szerződés szövegének kialakítását a felperes irányította, figyelemmel a végrehajtási eljárásban elfoglalt helyzetére is. A felperesi képviselő ezt a 2014. november 20-i

tárgyaláson maga is elismerte: „nem vitás, hogy a szerződés-tervezetet én szerkesztettem”.

A felperes az alperessel szemben díjazásra kizárólag annak a tevékenységének a fejében tarthatott igényt, hogy közvetlenül részt vesz a G. Kft. belső viszonyainak rendezésében, valamint közreműködik abban, hogy az alperes a kisebbségi tulajdonosok üzletrészt megszerezze, azaz a társaság egyedüli tulajdonosává váljon. Ezt alátámasztja a háromoldalú szerződés I. pontjának harmadik és negyedik bekezdése, amely szerint az „átalány-kártérítés” keretében kerülnek megfizetésre a harmadik és negyedik bekezdésben nevesített követelések, tehát azok nem választhatóak külön az első bekezdésben nevesített összegtől.

Az alperes megjegyezte, hogy a felek között kártérítési jogviszony nem volt, erre a felperes sem hivatkozott.

A rendelkezésre álló nyilatkozatok alapján a felperes az üzletrész adásvételi szerződések megkötésére vonatkozó, illetve a tőkeemeléssel kapcsolatosan vállalt kötelezettségeinek nem tett maradéktalanul eleget (ezzel összefüggésben hivatkozott a 32/A/1 sorszám alatt csatolt okiratra).

Az alperes hivatkozott arra is, hogy a felperes az alperessel nyilvánvalóan érdekellentétben járt el, hiszen ha a G. Kft. kisebbségi tulajdonosainak a megbízásából is ő járt el az üzletrészek értékesítése körében, akkor e személyek érdeke ellentétes volt az alperesi érdekekkel, így kérdésként merül fel, hogy a felperes a perbeli szerződés vagy a kistulajdonosokkal kötött megállapodás teljesítése körében járt-e el.

Az alperes hivatkozott arra (ezzel összefüggésben tanú 2 tanúvallomására), hogy az alperes 2012. júniusáig 22 309 996 Ft-ot azért fizetett ki, mivel ezt tartotta arányosnak a felperesi teljesítéssel, valamint a további jogvita elkerülése érdekében. Mivel az alperes álláspontja szerint a felperes nem teljesítette a vállalt kötelezettségeit, nem illeti meg a kereset tárgyát képező követelés sem. M.I. tanú egyértelműen nyilatkozott arra, hogy a felperes nem teljesítette a szerződéses kötelezettségeit.

Úgyszintén K-H.M. is nyilatkozott a felperes teljesítményéről. Dr. tanú 1, K-H.M., tanú 2 tanúk egybehangzóan nyilatkoztak a szerződéskötés körülményeiről, a szerződési szándékról, a szerződés értelmezésével kapcsolatban felmerült álláspontjukról.

Az alperes vitatta az elsőfokú bíróságnak tanú 2 elfogultságával összefüggő megállapítását, mivel - az alperes álláspontja szerint - az elsőfokú bíróság azt érdemben nem indokolta, ugyanakkor a tanú tényszerű állításait a felperes sem cáfolta.

Az alperes álláspontja szerint a felperes a legcsekélyebb mértékben sem igazolta, hogy a perbeli üzletrészek adásvétele, illetve a tőkeemelés körében szerződésszerűen járt el, és a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség a szerződés teljesítésével összefüggésben.

Az alperes a felperesnek a végrehajtási eljárásban levont összeg visszafizetése iránti kereseti kérelme tekintetében előadta, hogy a szerződések pontosan nevesítik azokat az eljárásokat, amelyeknek a tárgyát képezték, ezek között az alperes által a felperessel szemben kezdeményezett végrehajtási eljárás nem szerepel, és a felperesnek erről tudomása volt (ha máshonnan nem, a végrehajtási jogok ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséről szóló határozat kézbesítéséből). tanú 2 tanú pedig megerősítette, hogy

ennek a végrehajtási eljárásnak a folyamatban léte elhangzott a perbeli szerződések megkötését megelőzően. Erre tekintettel a felperesnek ez a követelése is alaptalan.

A felperes az ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, és az alperes perköltségében (áfa-mentes ügyvédi munkadíj) való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében „próbálja összemosni” a 2011. december 7-én kelt két megállapodást. Ugyanakkor az első fokú ítélet - a kereseti kérelemnek megfelelően - a háromoldalú megállapodáson alapszik.

A felperes hivatkozott az ő és a G. Kft. 2011. december 8. napján kelt közös, teljes bizonyító erejű magánokiratban tett nyilatkozatára is.

Előadta, hogy a 2015. március 17. napján kelt előkészítő iratában részletesen elemezte a tanúvallomásokat, elsősorban az alperes által indítványozott tanúk vallomásaiban meglévő ellentmondásokat. Álláspontja szerint az alperes által indítványozott tanúkkal szemben a felperes és az általa indítványozott tanúk, elsősorban K.M. és S.G. ellentmondásmentesen és következetesen nyilatkoztak.

Az alperes a fellebbezésében sem vitatta, hogy a háromoldalú szerződésben foglaltakat nem teljesítette, nem vitatta a szerződés érvényességét sem, és arra nem adott életszerű magyarázatot, hogy a háromoldalú megállapodást miért csak részben teljesítette.

Az alperes a tartozásátvállalást annak ellenére vitatta a fellebbezésében, hogy ez a megállapodásban többször is egyértelműen szerepel, még a vonatkozó jogszabály is meg lett jelölve.

Előadta, hogy a további 5 000 000 - 5 000 000 Ft megfizetéséhez szükséges feltételek teljesülésével összefüggésében részletes bizonyítási eljárás lett lefolytatva, a felperessel ellenérdekű tanúk igyekeztek a felperes munkáját kisebbíteni, ugyanakkor valamennyi tanú - az ellenérdekelt tanúk kivételével - elismerte és az okirati bizonyítékok is igazolják, hogy a felperes közreműködött a kistulajdonosok üzletrészeinek értékesítésében és elősegítette a tőkeemelésre vonatkozó sikeres jogerős határozat meghozatalát. Ennek folyamatát az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában részletesen, érdemben helyesen fejtette ki.

A felperes hivatkozott arra, hogy alperesnek az az álláspontja, miszerint a megállapodás elsősorban a felperes érdeke lett volna, téves. Az alperes kizárólagos tulajdonában lévő G. Kft. kb. másfélmilliárd Ft összegű hitelét, amelyre az alperes kezességet vállalt, ugyanis felmondta volna a Magyar Külkereskedelmi Bank, amennyiben a felperes által indított végrehajtás továbbfolytatódik, így az alperesnek elemi érdeke volt a megállapodás, és annak megszövegezésében is aktívan részt vett (erre vonatkozó okirati bizonyítékokat a 2015. március 17-én kelt előkészítő iratához csatolt).

A felperes a végrehajtási eljárásban levont összeg visszafizetése iránti kereseti kérelmével összefüggésben hivatkozott a megállapodás IV. pontjára, arra, hogy a felek feltétlenül és visszavonhatatlanul nyilatkoztak: egymással szemben a jövőben semmiféle polgári-, büntető-, vagy közigazgatási jogi igényt nem érvényesítenek, arról lemondanak. Ennek ellenére az alperes által kezdeményezett végrehajtási eljárásban a végrehajtó a felperes bankszámlájáról 2 271 964 Ft-ot leemelt. Ez az összeg a szerződés részét képezte, és az arra vonatkozó jogosultságáról az alperes kifejezetten lemondott. Az alperes azzal, hogy a szerződésben rögzítettek ellenére a végrehajtási eljárást megindította, illetve azt nem szüntette meg, megszegte a megállapodást.

Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában részletesen elemezte, hogy dr. tanú 1 által a felperes jogi képviselőjének 2012. január 18-án küldött e-mail miatt igazolta azt, hogy a felperes e követelése miatt nem képezte a megállapodás részét, és ez az összeg miatt jár vissza a felperesnek.

A felperes állította, hogy az alperes a fellebbezésében nem indokolta meg, hogy a felperes nyilatkozataiban milyen ellentmondásokat vél felfedezni. A háromoldalú megállapodás nyelvtanilag és jogilag is helyesen értelmezhető, az elsőfokú bíróság a szerződést helyesen értelmezte. A kontraktust nem a felperes diktálta, ennek az elsőfokú eljárásban becsatolt okirati bizonyítékok és tanúvallomások is ellentmondanak. A felperes bizonyította, hogy szerződésszerűen teljesített, az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból levont jogkövetkeztetése megalapozott.

A felek - az ítéletábra felhívására - tárgyalás tartását nem kérték, ezért az ítéletábra a fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés alaptalan.

Az ítéletábra álláspontja szerint az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróságnak a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti törvényes mérlegelését alaptalanul támadta.

A felperes a perbeli követelését a 2011. december 7. napján kelt háromoldalú megállapodásra alapította. Természetesen a tényálláshoz hozzátartozik a felperes és a G. Kft. közötti, szintén 2011. december 7. napján létrejött kétoldalú megállapodás, és az, hogy a felperes a G. Kft. által 4 000 000 Ft összegben megfizetni vállalt „átalány-kártérítés” megfizetése esetén az adós teljes tartozása maradéktalan kiegyenlítését elfogadta.

Ez azonban kifejezetten csak a felperesnek a G. Kft.-vel „személyhez kötötten” érvényesített és érvényesíthető követelésére vonatkozott. Ennek nyilvánvalóan az volt az indoka, hogy ugyanezen a napon a jelen felperesi kereset jogalapját képező háromoldalú megállapodás is létrejött.

A háromoldalú megállapodásban vállalt kötelezett kötelezettségek egyértelműen különválasztva kerültek meghatározásra. Így az alperes külön vállalt kötelezettséget 34 620 000 Ft, 5 000 000 Ft és további 5 000 000 Ft megfizetésére.

A szerződő felek a 34 620 000 Ft megfizetésének feltételül nem határozták meg azt, hogy a felperes a tőkeemelésben, illetve a kisebbségi tulajdonosok üzletrészeinek megvásárlásában közreműködjön.

A felperes a háromoldalú megállapodás szerint a tőkeemelést és a kisebbségi üzletrészek kivásárlását is „a rendelkezésére álló eszközökkel elősegíteni” volt köteles. A szerződésben a felperestől elvárt magatartást ennyiben határozták meg, és a kifizetés előfeltétele volt a tőkeemelés és a tulajdonszerzések jogerős bejegyzése. Az alperes nem vitatta, hogy mind a tőkeemelés, mind a tulajdonos-változások bejegyzése jogerősen megtörtént.

A felperes - az alperes álláspontjától eltérően - a közreműködését taggyűlési jegyzőkönyvekkel, üzletrész adásvételi szerződésekkel igazolta. A szerződésben olyan kitétel nem szerepel, hogy kizárólag a felperes jogosult és köteles ebben a körben eljárni,

és az alperes fizetési kötelezettségét érintené az, ha e tevékenységekben más személy is közreműködik. A közreműködő személy lehetett a felperes megbízása alapján eljáró, illetőleg harmadik, tőle független személy is, ez sem az alperes fizetési kötelezettségének jogalapját, sem annak mértékét, sem az esedékesség időpontját nem érintette.

Az alperes hivatkozásától eltérően a perben alkalmazandó háromoldalú megállapodás IV. pontja nem azt tartalmazza, hogy a felperes a Győri Ítéltábla jogerős ítélete szerinti marasztalási összegnek a 4 000 000 Ft-ot meghaladó részéről lemondott volna, hanem az arra vonatkozik, hogy amennyiben a szerződő felek a háromoldalú megállapodást (és a kétoldalú megállapodást is) szerződésszerűen teljesítik, úgy egymással szemben további követelést nem kívánnak érvényesíteni.

Nem volt vitatott az eljárás során az, hogy a szerződéseket a felperes jogi képviselője szerkesztette, az elsőfokú bíróság által értékelt és bizonyított alperesi közreműködés azonban megfelelően igazolt.

Az alperes fellebbezésében továbbra is állította, hogy a felperes az üzletrész adásvételi szerződések megkötésével, illetve a tőkeemeléssel kapcsolatban vállalt kötelezettségeinek nem tett maradéktalanul eleget, ezzel összefüggésben azonban kizárólag a 2014. november 20. napján tartott tárgyaláson csatolt elektronikus üzenetekre hivatkozott. Ezek az üzenetek azonban a felperes szerződésszegését nem igazolják, éppen ellenkezőleg, a felperes és jogi képviselőjének közreműködését támasztják alá, figyelemmel arra is, hogy az üzletrész adásvételi szerződések pontos tartalmának rögzítése a háromoldalú megállapodásnak nem képezte a részét, a felperes annyiban nem „eredménykötelmet” vállalt, hogy az üzletrész vételárára vonatkozóan a jelen per tárgyát képező háromoldalú megállapodás konkrét adatot tartalmazott volna.

Az alperes pedig arra nem hivatkozott, hogy a pénzügyi teljesítés „beszüntetése” előtt, vagy azzal egyidejűleg a felperessel közölte volna, hogy az eljárását mennyiben tartotta szerződésszegőnek, ebből is kiindulva pedig az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a változásbejegyzés (2012. július 11.) és a részletfizetés elmulasztásának (2012. július 15.) időpontját.

Az alperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a felek között kártérítési jogviszony nem volt, erre a felperes sem hivatkozott. A felperes a háromoldalú megállapodás teljesítését igényelte, így ezzel összefüggésben a keresetét nem a Ptk. 318. § (1) bekezdésére, hanem a 300. § (1) bekezdésére alapította, azaz nem kártérítési követelést érvényesített (kivéve a végrehajtási eljárás keretében levont összeg visszafizetése iránti igényét), hanem a teljesítést követelte. Így kiemelt jelentősége annak nincs, hogy a szerződés szóhasználata szerint a kötelezett teljesítésének jogcíme „átalány-kártérítés”.

Az elsőfokú bíróság részletesen indokolta, hogy tanú 2 és K-H.M. tanú vallomását miért vetette el, így alaptalan az alperesnek az az érvelése, hogy az elsőfokú bíróság a tanú elfogultságával összefüggő álláspontját nem indokolta. Alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy a tanú tényszerű előadásait a felperes sem cáfolta, mellyel összefüggésben az ítéltábla kizárólag utalt a felperes ellenkérelmében hivatkozott, 2015. március 17. napján kelt (az iratokhoz 43/F/1 sorszám alatt csatolt) előkészítő iratára.

Az ítéltábla álláspontja szerint a felperesi kereset alapját képező szerződés nem ellentmondásos, a tartozásátvállalás tárgyaként valós, létező és beazonosítható követelést jelöltek meg.

A felperes a bizonyítási kötelezettségének eleget tett, az alperes pedig a teljes bizonyító erejű magánokirattal szemben a bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette.

Az alperes alaptalanul érvelt azzal is, hogy a felperes által diktált szerződésről van szó, és az elsősorban a felperes érdeke lett volna. Az ítéltábla ezzel összefüggésben csak arra utal, hogy a megállapodás nemcsak a felperesi követelés végrehajtási eljárás mellőzésével történő végleges rendezését szolgálta, hanem az adóssal szembeni végrehajtási eljárás és törvényességi felügyeleti eljárások megszüntetését, valamint azt is, hogy a kötelezett a felperes közreműködésével (e megállapodást követően) tegyen intézkedéseket a kisebbségi tulajdonosok üzletrészeinek megszerzése érdekében.

Az ítéltábla a végrehajtási eljárás keretében levont összeg visszafizetése iránti felperesi kereseti kérelem tekintetében is egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával. A 2011. december 7. napján kelt háromoldalú megállapodás valamennyi fél minden igényének érvényesítéséről történő lemondásra vonatkozott, az alperes pedig a végrehajtási eljárás során ezt követően jutott a felperestől levont összeghez, így az elsőfokú bíróság helyes álláspontjával egyezően az alperes szerződésszegést követett el. Ebben a körben az elsőfokú bíróság helyesen értékelte az alperes 2012. január 18. napján kelt, az önálló bírósági végrehajtóhoz intézett kérelmét is.

Mindezek alapján az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást az eljárási szabályok betartásával állapította meg, a Ptk. 277. § (1) és 207. § (1) bekezdését helyesen alkalmazta, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének I. fordulata alapján - lényegében a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint indokai alapján - helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság az alperesnek illetékfeljegyzési jogot engedélyezett, fellebbezése eredménytelensége folytán a Pp. 78. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 16/A. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 13. § (2) bekezdése alapján köteles az állam által előlegezett fellebbezési eljárási illetéket megtéríteni.

A pereszes alperes köteles a felperesnek a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült perköltségét (ügyvédi munkadíját) is megtéríteni. Az elsőfokú bíróság megközelítőleg a pertárgyérték 3,8 %-ában határozta meg az elsőfokú ügyvédi munkadíj összegét, erre is figyelemmel az ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja és (5) bekezdése alapján megközelítőleg a pertárgyérték 1,5 %-ában, azaz 370 000 Ft-ban (általános forgalmi adótól mentesen) az alperes által a felperesnek a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti általános teljesítési határidőn belül megtérítendő ügyvédi munkadíj összegét.

D e b r e c e n, 2015. december 03.

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Dr. Görög Attila sk előadó bíró, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó